การศึกษาครั้งนี้ได้เตรียมตำรับเจลเตตราซัยคลินไฮโครคลอไรค์ โดยใช้แป้งคิบที่ผลิตภาย ในประเทศ 3 ชนิค ได้แก่ แป้งข้างเหนียว แป้งข้าวเจ้า และแป้งมันสำปะหลัง มาคัคแปรโครงสร้าง โดยทำปฏิกิริยาคาร์บอกซีเมทิลเลชันกับกรคโมโนคลอโรแอซีทิกภายใต้สภาวะที่เป็นค่าง และใช้ เมทานอลเป็นตัวละลาย การพัฒนาตำรับยาพื้นจากแป้งคัดแปรเหล่านี้เริ่มจาการเตรียมยาพื้นที่ เหมาะสมจากสารพอลิเมอร์กึ่งสังเคราะห์ ซึ่งเป็นสารสำเร็จรูป คือ ไฮครอกซีโพรพิลเมทิล เซลลูโลส เพื่อให้ได้เจลพื้นค้นแบบ จากนั้นทำการพัฒนาเจลพื้นจากแป้งคัดแปรให้มีความเหมาะ สม ได้ค่าความหนืดที่ใกล้เคียงกับตำรับเจลพื้นต้นแบบจากไฮครอกซีโพรพิลเมทิลเซลลูโลสที่ความ เข้มข้นร้อยละ 4 โดยน้ำหนักและจากการทดลองพบว่า ความเข้มข้นที่เหมาะสมของแป้งคัดแปรคือ ความเข้มข้นร้อยละ 8 โคยน้ำหนักของแป้งคัดแปรจากแป้งข้าวเหนียว ความเข้มข้นร้อยละ 11 โคย น้ำหนักของแป้งคัดแปรจากแป้งข้าวเจ้าและแป้งมันสำปะหลัง และทำการศึกษาผลของสารอิเล็ค โทรไลท์ (ในที่นี้คือ แคลเซียมคลอไรค์และโซเคียมคลอไรค์ ที่ความเข้มข้นร้อยละ 0.1 ถึง 0.3) พบ ว่า ทำให้ความหนืดของแป้งคัดแปรลดลง สารอิเล็กโทรไลท์ที่กวามเข้มข้นสูง ยังทำให้เจลพื้นเกิด การตกตะกอนได้ สารอิเล็วโทรไลท์ชนิดไดวาเลนท์แสดงอิทธิพลดังกล่าวมากกว่าชนิดโมโนวา เลนท์ สำหรับสารลดแรงตึงผิว (ในที่นี้ คือ สแปน 80 และ ทวีน 80 ที่ความเข้นข้นร้อยละ 3, 5 และ 10 ตามลำคับ) พบว่า สารลดแรงตึงผิวทำให้ความหนืดของแป้งคัดแปรทุกชนิดเพิ่มขึ้น โดยสารลด แรงตึงผิวชนิคละลายได้ในน้ำแสคงอิทธิพลดังกล่าวมากกว่าชนิคละลายได้ในน้ำมัน ทั้งนี้ยังพบ ความไม่เข้ากันของทวีน 80 กับเจลพื้นไฮครอกซีโพรพิลเมทิลเซลลูโลส ซึ่งเกิดการตกตะกอนแยก ชั้น ในการพัฒนาตำรับยา ได้ใช้ตัวยาเตตราซัยคลินไฮโดรคลอไรค์เป็นตัวยาต้นแบบ และได้ทำการ สึกษาสมบัติเคมีกายภาพของตัวยา เจลพื้นและตำรับยาเตรียมเจลด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็คตรอน แบบส่องกราคพบว่า รูปร่างภายนอกของผงตัวยาเป็นผลึกรูปแผ่นหนา แต่เมื่อนำตำรับยาเจลไป ส่องกราคปรากฏว่า ไม่พบผลึกของตัวยาเลย อีกทั้งทำการศึกษาพฤติกรรมเมื่อได้รับความร้อนพบ ว่า ตัวยาสลายตัวที่อุณหภูมิตั้งแต่ 230 องศาเซลเซียส และพบการระเหยของน้ำในเจลพื้นและตำรับ ยาเจลที่อุณหภูมิ 95 ถึง 100 องศาเซลเซียส ในค้านการศึกษาโครงสร้างภายในของผงยาคัวยวิธีเอ็กซ เรย์คิฟแฟรกโตรเมทรีพบว่า มีการจัดเรียงตัวเป็นผลึกอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามไม่พบลักษณะดัง กล่าวเมื่อผงยาถูกผสมอยู่ในตำรับ จากลักษณะคังกล่าวทั้งหมด ทำให้พิจารณาได้ว่าผงยาสามารถ ละลายในตำรับเจลพื้นได้อย่างสมบูรณ์ จากนั้นทำการศึกษาฤทธิ์การยับยั้งเชื้อก่อโรคปริทันต์ อักเสบพบว่า ตำรับยาที่ใช้เจลพื้นจากแป้งคัดแปรให้ขอบเขตของการยับยั้งเชื้อได้กว้างกว่าตำรับยา อีกทั้งการศึกษาการปลคปล่อยตัวยาออกจากเจลพื้นแต่ละชนิค โคย ที่ใช้สารสำเร็จรูปเป็นเจลพื้น อาศัยการศึกษาภายนอกร่างกาย ผลการทคลองพบว่า ตำรับยาเจลจากแป้งคัดแปรสามารถปลด ปล่อยตัวยาออกมาได้มากกว่าตำรับยาเจลจากสารสำเร็จรูปอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยตำรับยาเจลของ แป้งคัดแปรจากแป้งข้าวเหนียวและแป้งมันสำปะหลัง มีความเหมาะสมเป็นสารก่อเจลในตำรับมาก ที่สุด เนื่องจากสามารถปลดปล่อยตัวยาออกมามากกว่าและสามารถออกฤทธิ์ยับยั้งเชื้อก่อโรคได้ดี กว่า

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า สามารถนำแป้งที่มีแหล่งผลิตในประเทศไทย มาทำให้ เป็นสารก่อเจลที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาเป็นตำรับเจลพื้นเพื่อนำส่งตัวยารักษาโรคปริทันต์ อักเสบทดแทนสารสำเร็จรูปซึ่งนำเจ้ามาจากต่างประเทศ

This current research study is based on the design and development of tetracycline hydrochloride gel bases formulation in order to use for the treatment of periodontal diseases. Three kinds of local made starches, glutinous starch, rice starch and tapioca starch were modified according to carboxymethylation with monochloroacetic acid under basic condition. And using methanol as a solvent. The development of gel bases was started by using a semi-synthetic polymer, hydroxypropyl methylcellulose (HPMC), as a hydroge! model base. The developed gel bases obtained from each modified starches which had nearly viscosity to the model gel base, contained 4 % w/w of HPMC, were selected. In this study, it was found that the suitable concentration of gel bases were contained 8 % w/w of modified glutinous starch (MGS), 11 % w/w of both modified rice starch (MRS) and modified tapioca starch (MTS). The effects of electrolytes on the viscosity were studied, which the concentration of CaCl, and NaCl were 0.1-0.3 % w/w. The electrolytes decreased in viscosity of modified starches and also caused precipitation particularly when high concentration of electrolytes were added. And divalent electrolyte showed more obvious effect than the monovalent one. The results on effect of surfactants, span 80 and tween 80 at concentration 3 %, 5 % and 10 % respectively, indicated that both surfactants enhanced the viscosity in all modified starches gel bases. Oil-soluble surfactant demonstrated stronger effect than the water-soluble one. Moreover, it was found that the incompatibility between tween 80 and HPMC gel by causing precipitation in the gel formulations. In this study, tetracycline hydrochloride was used as a model drug. The physiochemical property study of drug, gel base and drug gel formulation by using scanning electron microscope (SEM) revealed that morphology of drug powder was a tabular shape. But no crystal of drug was found in each formulation. The thermal behavior study indicated that drug thermal degradation at temperature above 230 °c. Water from gel base and drug gel formulation was evaporated at temperature 95-100 °c. The results from X-ray diffractometry (XRD) pattern demonstrated that the internal structure of drug powder was in crystalline structure. However, the halo pattern was appeared in XRD pattern when the drug was incorporated into each gei formulation. Based on the results from SEM and XRD, it suggested that the drug was completely dissolved in the gel bases. The in vitro antibacterial activity of each formulation showed that modified starch gel bases gave wider inhibition zone than that of HPMC base. The in vitro dissolution study indicated that the drug release from modified starch bases was extremely higher than that HPMC base. Among three types of modified starch used, glutinous starch and tapioca starch showed the best gelling agents, as they exhibited the maximum drug release property and effective to pathogenic test microorganisms.

It was concluded that Thai local made starches have potential to be utilized as a gelling agent in the locally delivered drug gel base. The developed formulations were used for treatment of periodontitis instead of imported semi-synthetic gelling agents.